

BOSNA I HERCEGOVINA
VIJEĆE MINISTARA
Generalno tajništvo

Broj: 05-50-1805/09
Sarajevo, 12.6.2009. godine

BOSNA I HERCEGOVINA
PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PRIMLJENO: 15-06-2009			
Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Redni broj	Broj priloga
01-50-1-15-50/09			

PARLAMENTARNA SKUPŠTINA
BOSNE I HERCEGOVINE

- Zastupnički dom -

SARAJEVO

PREDMET: Odgovor na zastupnička pitanja – dostavlja se

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na 90. sjednici održanoj 11.6.2009. godine, utvrdilo je odgovor na zastupnička pitanja koja je Niko Lozančić, zastupnik u Zastupničkom domu Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, postavio na 50. sjednici ovog doma održanoj 1.4.2009. godine.

U privitku dostavljamo odgovor uz molbu da isti uručite zastupniku.

S poštovanjem,

GENERALNI TAJNIK

Zvonimir Kutleša

**BOSNA I HERCEGOVINA
VIJEĆE MINISTARA**

Broj: 05-50-1805/09

Sarajevo 11.6.2009. godine

Na 50. sjednici Zastupničkog doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, održanoj 01. aprila 2009. godine, zastupnik Niko Lozančić, postavio je Ministarstvu za ljudska prava i izbjeglice sljedeća poslanička pitanja:

1. Koliko je u Bosni i Hercegovini privatizovano stanova od strane predratnih nosilaca stanarskog prava i koliko je tih stanova prodato nakon otkupa stana?
2. Koliko je onih koji su od 01.01.1992. do 31.12.1995. godine iz bilo kojih razloga ostali bez posla u javnim preduzećima, elektroprivredama i njihovim organizacionim jedinicama, telekomima i njihovim organizacionim jedinicama, poštama i njihovim organizacionim jedinicama, i koliko je njih nakon potpisivanja Dejtonskog mirovnog sporazuma, odnosno od 01.01.1996. godine, omogućeno da se vrate na posao u ta javna preduzeća?
3. Koliki je isti takav broj osoba koje su u općinama, odnosno općinskim administracijama, sudovima, tužilaštvima i Ministarstvu unutrašnjih poslova i njihovim organizacionim jedinicama, ostali bez posla u ovom periodu i koliki je broj istih kojima je nakon 01.01.1996. godine omogućeno da se vrate na posao u predratna mjesta življenja, odnosno radnog odnosa?

Na postavljena poslanička pitanja, Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, u smislu člana 37. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine i ministarstvima Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj: 38/02), na 90. sjednici održanoj 11.6.2009., utvrdilo je sljedeći:

ODGOVOR

Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice BiH, ne raspolaže sa informacijama koje su postavljene u poslaničkim pitanjima, te je u tom cilju naležnim institucijama u Bosni i Hercegovini uputilo dopise za dostavu traženih informacija.

Odgovore na postavljena pitanja dostavile su sljedeće institucije:

Odgovor na pitanje broj: 1.

Sektor za izbjeglice, raseljene osobe i stambenu politiku, Ministarstva za ljudska prava i izbjeglice, u kojem je navedeno da pomenuti sektor nema direktnu nadležnost niti nad jednim pitanjem koje je postavio gosp Niko Lozančić, zastupnik u Zastupničkom domu Parlamentarne skupštine BiH.

Međutim, u odgovoru je navedeno da kada je u pitanju povrat stanova i otkup istih od strane izvornih nosilaca stanarskog prava (odnosi se na prvo pitanje), naveli su da je ovo ministarstvo bilo tek jedan od korisnika statističkih pokazatelja o broju podnesenih zahtjeva za povrat i broju riješenih slučajeva u postupku povrata.

Otuda i pokazatelji da je implementacija imovinskih zakona u BiH riješena u postotku od 99,6%, dok se ostatak predmeta rješava pred nadležnim sudskim institucijama i, do nedavno, pred Komisijom za imovinske zahtjeve raseljenih osoba i izbjeglica.

Federalno ministarstvo unutrašnjih poslova, je dostavilo sljedeći odgovor: u odnosu na pitanje pod brojem 1. Federalno ministarstvo unutrašnjih poslova navodi da ne raspolaže sa podacima o broju privatizovanih stanova vlasništvo bivšeg Republičkog sekretarijata za unutrašnje poslove SR BiH, a niti o broju prodatih stanova nakon otkupa tako da nisu u mogućnosti dati odgovor na ovo pitanje. Naveli su da odgovor na ovo pitanje može dati Služba za zajedničke poslove organa i tijela Federacije Bosne i Hercegovine koja je vršila prodaju stanova vlasništvo ovog ministarstva u skladu sa Odlukom o određivanju organa za prodaju stanova u ime Vlade Federacije BiH („Službene novine Federacija BiH“, broj: 15/98 i 27/98). Upit na poslanička pitanja dostavljen je i Vladi Federacije BiH, ali odgovor u ostavljenom roku nije dostavljen.

Vlada Brčko distrikta BiH – Ured za upravljanje javnom imovinom, dostavila je odgovor u kojem navode, da je na području Brčko distrikta BiH, u procesu otkupa stanova od strane nosilaca stanarskog prava, ukupno otkupljeno 3.076 stanova ili procentualno izraženo oko 90% stanova na kojima postoji stanarsko pravo. Također, navode da je od ukupnog broja otkupljenih stanova, nemoguće tačno procijeniti koliko je njih prijeratnih, a koliko poslijeratnih nosilaca stanarskog prava, ali se, po slobodnoj ocjeni, može zaključiti da je oko 90% predratnih nosilaca stanarskog prava. S obzirom, da je zemljišnoknjižni ured Osnovnog suda Brčko distrikt BiH, nadležan za provođenje promjena vlasništva nakon zaključivanja ugovora o otkupu stanova i njihovim upisom u KPU (knjigu položenih ugovora), na osnovu kojeg prestaje pravo vlasništva Brčko distrikta BiH na predmetnim stanovima, istakli su da nisu u mogućnosti dostaviti tačan podatak o broju prodatih stanova. U svom odgovoru naglasili su da će Ured zastupničko pitanje proslijediti Osnovnom sudu Brčko distrikta BiH na nadležnost, u dijelu koji se odnosi na daljnji proces prava vlasništva na stanovima koji su otkupljeni.

Odgovor na pitanje broj 2.

Federalno ministarstvo unutrašnjih poslova istaklo je da ne raspolaže sa odgovorom na pitanje broj: 2.

Odgovor na pitanje broj 3.

Visoko sudsko i tužilačko vijeće Bosne i Hercegovine, je u svom odgovoru navelo da nije u mogućnosti dati odgovor na postavljena poslanička pitanja iz razloga što ne raspolaže sa traženim podacima.

U odnosu na pitanje broj 3. Federalno ministarstvo unutrašnjih poslova je navelo da ne raspolaže sa podacima koliko je onih koji su u periodu od 01.01.1992. godine do 31.12.1995. godine u Ministarstvu unutrašnjih poslova R BiH i njenim organizacionim jedinicama ostali bez posla iz razloga jer je informacioni sistem Ministarstva unutrašnjih poslova R BiH krajem 1995. godine, usljed ratnih dejstava totalno uništen. Nadalje, navedeno je da je Federalno ministarstvo unutrašnjih poslova konstituisano Zakonom o unutrašnjim poslovima Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 1/96 i 19/98), kao novoformirano Ministarstvo i to kao pravni sljedbenik organizacionih jedinica bišeg Ministarstva unutrašnjih poslova R BiH.

Također, Federalno ministarstvo unutrašnjih poslova navodi da ne raspolaže sa podacima koliko je broj onih kojima je nakon 01.01.1996. godine omogućeno da se vrate na posao u predratna mjesta življenja, odnosno radnog odnosa, naime ovo ministarstvo je na osnovu tada važećeg Zakona o unutrašnjim poslovima Federacije Bosne i Hercegovine preuzelo sve radnike organa za unutrašnje poslove koji su bili raspoređeni u organizacionim jedinicama u sjedištu na

području Federacije pod kontrolom Armije R BiH i Hrvatskog vijeća odbrane, kao i kasnije vršilo zapošljavanje zaposlenika u skladu sa pozitivnim zakonskim propisima.

Ministarstvo unutrašnjih poslova Republike Srpske, je dostavilo odgovor u kojem su istakli da je u Ministarstvu unutrašnjih poslova Republike Srpske u periodu od 04.04.1992. godine do 31.12.1995. godine, za 1903 zaposlena prestao radni odnos iz različitih razloga, od kojih je troje zaposlenih ponovno primljeno u radni odnos u ovom ministarstvu. Istaknuto je, da su navedeni podaci dostavljeni na osnovu uvida u raspoložive evidencije, te napomenuli su da je ista u više navrata tokom proteklih godina izuzimana od strane pripadnika međunarodnih snaga.

Ministarstvo civilnih poslova BiH, je u svom odgovoru navelo da je u cilju prikupljanja podataka za odgovore na poslanička pitanja zatražilo od Agencije za rad i zapošljavanje BiH, da odgovore na postavljena pitanja prikupi u saradnji sa entitetskim zavodima za zapošljavanje i Zavodom za zapošljavanje Brčko distrikta BiH. Agencija je u svom odgovoru navela da su entitetske službe za zapošljavanje navele da ne posjeduju tražene podatke, jer nemaju zakonske nadležnosti za vođenje evidencija iz kojih bi se mogli dobiti traženi podaci, te stoga, ne raspolažu sa traženim podacima.

Zavod za zapošljavanje Republike Srpske, je također, naglasio, radi znanja, da se još uvijek ne mogu dati podaci o prestanku posla ili ponovnom zaposlenju u institucijama kao što du: općinska administracija, sudovi, tužilaštva i sl. Napomenuli su da se traženi podaci mogu dobiti u službama PIO-a.

Ministarstvo civilnih poslova BiH je također, informaciju iste sadržine zatražilo i od Fonda penzijskog i invalidskog osiguranja Republike Srpske i Federalnog zavoda PIO/MIO, čije odgovore će proslijediti po dostavljanju odgovora od nadležnih organa.

Federalno ministarstvo rada i socijalne politike, na dio zastupničkog pitanja dostavili su sljedeći odgovor:

Naveli su da je stupanjem na snagu Zakona o radu, 05. novembra 1999. godine, zakonodavac pokušao riješiti status zaposlenika na čekanju posla. Ovaj institut uspostavljen je u skladu sa Zakonom o radnim odnosima („Službeni list SR BiH“, broj: 21/92, 16/93 i 13/94), koji je prestao da se primjenjuje sa prestankom neposredne ratne opasnosti, a nakon toga radnici su dobili status radnika na čekanju posla u skladu sa Općim republičkim kolektivnim ugovorom („Službeni list SR BiH“, broj: 24/90).

U odgovoru je dalje navedeno da su stupanjem na snagu Zakona o radu ovi zaposlenici se zatekli na čekanju, a prema zakonskoj odredbi mogli su ostati u tom statusu još nejdže šest mjeseci od dana stupanja na snagu pomenutog zakona, ako poslodavac prije isteka ovog roka zaposlenika nije pozove na rad (član 143. stav 1. Zakona).

Pored toga, u članu 143. stav 2. Zakona, navedeno je da je predviđeno da zaposlenik koji se zatekao u radnom odnosu 31.12.1991. godine i koji se u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu Zakona pismeno ili neposredno obratio poslodavcu radi uspostavljanja radno-pravnog statusa, a u ovom vremenskom periodu nije zasnovao radni odnos kod drugog poslodavca, smatrao se također, zaposlenikom na čekanju posla.

Također, navedeno je da je Zakonom predviđeno, da zaposlenik koji je smatrao da mu je poslodavac povrijedio njegova prava utvrđena članom 143. Zakona o radu, imao je pravo da podnese žalbu kantonalnoj komisiji za implementaciju člana 143. Zakona o radu.

O žalbama izjavljenim protiv rješenja kantonalnih komisija rješavala je Federalna komisija za implementaciju člana 143. Zakona o radu.

Prema podacima kojima raspolaže Federalna komisija, kantonalnim komisijama je sa 05.12.2000. godine, (rok do kojeg su se mogle podnositi žalbe), podneseno je ukupno 52.286 žalbi na odluke poslodavaca, odnosno zahtjeva za uspostavljanje radno-pravnog statusa.

Nažalost, navedeno je u odgovoru Federalnog ministarstva rada i socijalne politike, da ne postoje posebne evidencije koliko je zaposlenika ostalo bez posla, odnosno koliko je zaposlenika podnijelo zahtjev za povratak na posao u javnim preduzećima, elektroprivredama i njihovim organizacionim jedinicama, telecomu, pošti, tužilaštvu, Ministarstvu unutrašnjih poslova i njihovim organizacionim jedinicama.

Napomena: odgovori na postavljena poslanička pitanja su primjenjena na osnovu priloga koje su dostavile nadležne institucije i to:

- Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice – Sektor za izbjeglice, raseljene osobe i stambenu politiku,
- Visoko sudsko i tužilačko vijeće BiH,
- Federalno ministarstvo unutrašnjih poslova
- Vlada Brčko distrikta BiH – Ured za upravljanje javnom imovinom
- Ministarstvo unutrašnjih poslova Republike Srpske
- Ministarstvo civilnih poslova BiH
- Agencija za rad i zapošljavanje BiH,
- Federalni zavod za zapošljavanje,
- Zavod za zapošljavanje Republike Srpske i
- Federalno ministarstvo rada i socijalne politike.